

тическите сравнения в разгледаните от тях разкази; „Владимир Василев казва само“ „две думи“ за езика на писателя („Мисъл“, год. XV); а д-р Кржстев се изказа, че той нямал никакъв стил („Млади и стари“, стр. 121) и творчеството на Елин-Пелин от тая страна — езикова и стилна — както и творчеството на другите наши писатели, е всякак неизяснено.

Син на селото, расъл и живеял в селски двор и обстановка, Елин-Пелин е почувствувал туптежа на селския живот, който го вдъхнови за обработка на разнообразни сюжети в рамките на не особено широки платна. Из тия сюжети иде лжх от постоянната работа на селенина на полето, борбата му сжс земята, живота му сред природата; представена е привжрзаността му кжм най-близкото нему домашно животно-вола, неволите и грижите, радостите в село, в свржзка с годишните времена; доловени са трепетите на младите сжрдца, купнежите на селския учител и др. Естеството на тия сюжети дава възможност на писателя да сжздаде редица герои на разкази, разнообразни сценки и положения, поставени в светло очертан фон-пейзаж, много често полски. Разказите на Елин-Пелина са обилни с картини — жанрови и природни — които засилват битовия нюанс на творчеството му. С особена любов са изобразен лятната нощ, из която се носи джха на миризливо сено за косене (Косачи), летния ден, чиято омара гони хората на сянка (Един летен ден), есенната утринна, наситена с влага и мъгла (Вдовец), захождането на слжнцето с червените отблясжци на последните лжчи (Крайводеницата), узрялата нива с плжпнали по нея жетвари (На закжснялата нива, По жетва) тиха нощ с трепкави звезди (Андрешко), селския вид през продължителна суша (Напаст Божиа). Не по малобройни са и жанровите картини, обрисувани сжс сжщата любов и по сжщия маниер: разказите Ветрена мелница и Спасова могила най-убедително свидетелствуват за силата на автора да възсжздава жанрови картини. Последните, както и природните картини, са изобразени с характерни за селото подробности, с типична за селската среда сценерия; и едните и другите картини еднакво издават темперамента на писателя — художник, който не може да рисува спокойно, студено, безучастно, темперамента на един художник, който влага настроение и лирически акцент в творчеството си. В това отношение силно впечатление оставя разказа Напаст Божиа, в който лятната суша е персонифицирана, а вида на огрозената от нея природа е изобразен с рядка у нас поетическа сила: „Нажежната природа доби печален и убийствен вид. От каменливите и голи чуки над селото и от червените ронливй сипеи по тях, се носеше един тежжк и прежурлив